

нала. Но казвамъ ви: че на зем-
ла-та Бодомска по леко ще бжде
(наказаніе-то) въ день сѣднѣй, не-
жели тебѣ. Въ онова врѣмѣ от-
говори Исусъ, и рече: Прослава-
вамъ та Отче, Господи на небе-то
и на земля-та, защото си утанилъ
тыя отъ прѣмъдры-ты и разум-
ны-ты, и открывалъ си ги на мла-
денцы-ты. **Бѣ** Отче! защото та-
ка бы угодно прѣдъ тебе.

Въ четвъртъкъ на д: недѣла,
отъ Матдея зачало 43.

Каза Господь на ученицы-
ты си. Еничко ми е прѣ-
дано отъ Отца мо-
его, и никой непознава
Сына, токмо Отецъ; нито Отца
познава нѣкой, токмо сынъ-тъ, и
комъ-то бы изволилъ Сынъ-тъ да
го открие. Додете при мене сич-
ки, които са трѣдите, и сте обре-
менени, и азъ ще вы успокоя. Взе-
мете нго-то мое на себе си, и на у-
чете са отъ мене; защото сѣмь кро-
тъкъ и смиренъ на сѣрдце; и ще
намѣрите спокойствіе на души-ты
си. Защото мое-то нго е добро, и
мое-то время е леко.

Въ петѣкъ на д: недѣла,
отъ Матдея, зач. 44.

На онова врѣмѣ, минѣва-
ше Исусъ въ сѣбота
прѣзъ сѣидѣ-ты: а у-
ченицы-ти мѣ огладнѣ-
ха, и начнаха да кжсатъ класове
и да їаджтъ. **И** Фарисей-ти като
видѣха това, рѣкоха мѣ: ето уче-

ницы-ти твои правятъ онова, кое-
то не е допѣстено да са прави въ
сѣбота. **И** той имъ рече: несте
ли чели, какво направилъ Давидъ, ко-
гато огладнѣ той, и кои-то бѣха
съ него? Какъ влѣзе въ домъ-тъ
Божій, и изаде хлѣбове-ты на прѣд-
ложеніе-то, които не бѣ простено той
да їаде, нито оныя, които бѣха съ
него, но само свѣщенники-ти? Или
несте ли чели въ закона, че въ сѣ-
ботенъ день свѣщенники-ти въ хра-
ма освѣщаватъ сѣбота-та, и не
повинни сѣ? Но дѣмамъ ви: че
тѣка има единъ по голѣмъ отъ
храма. Ако ли бѣхте знаали що
е „милость ищѣ, а не жертва“ ни-
кога не быхте осуждали неповинны-
ты. Защото Сынъ Человѣческій е
Господарь и на сѣбота-та.

Въ сѣбота на д: недѣла.
Отъ Матдея зачало 26.

Въ онова врѣмѣ: доде І-
исусъ въ Петровъ домъ,
и видѣ тѣща мѣ, че ле-
жалъ, и горалъ отъ тре-
ска; **И** похвана а за рѣка-та, и
треска-та а остави: и стана та имъ
сѣжалъ. **И** като мрѣжна, дове-
доха мѣ много вѣсны, та изгони
дѣхове-ты съсъ една дѣма, и сич-
ки-ты болны исцѣли. За да са
сѣжде реченно-то чрѣзъ пророка І-
саіа, който казва: „той зѣ на себе си
наши-ты нѣмоци, и болѣсти-ты
наши понесе.“ **И** като видѣ Исусъ
около себе си много народъ, запо-
вѣда на ученицы-ты си да прѣ-
минжтъ отъ сѣщина-та страна. **И**
пристѣпи единъ книжникъ та мѣ

рече:

